

Ι. ΣΤΑΛΙΝ

**ΓΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΤΙ ΑΓΡΟΤΙΚΙΣ (ΑΓΡΑΡΝΙ) ΠΟΛΙΤΙΚΙΣ
ΣΙΝ ΕΣΣΔ**

ΛΟΓΟΣ ΣΟ 1-ΟΥ ΤΟ ΠΑΝΣΙΔΕΖΜΙΚΟΝ
ΤΙΝ ΣΙΝΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΟΝ ΑΓΡΑΡΙ-
ΚΟΝ - ΜΑΡΚΣΙΣΤΟΝ ΣΙΝ ΚΟΜΥΝ.
ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ 27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΥ 1929

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΓΡΙΓΟΡΙΑΔΙ Θ.

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Ι. ΣΤΑΛΙΝ

1935/1717

12 MAR. 1959

ΓΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΤΙ ΑΓΡΟΤΙΚΙΣ (ΑΓΡΑΡΝΙ) ΠΟΛΙΤΙΚΙΣ
ΣΙΝ ΕΣΣΔ

Λόγος 50 1-ου το πανσιδεζμικον την
σινδιάσκεψιν τον αγραρικον μαρξι-
στον σιν Κομμουνιστικην Ακαδημίαν
27 Δεκεμβρίν 1929

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΓΡΙΓΟΡΙΑΔΙ Θ.

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΟΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931

И. СТАЛИН

К вопросам аграрной политики в СССР

Речь на первой всесоюзной конференции
аграрников — марксистов в коммунистической
Академии 27 -го Декабря 1929

Перевод: Ф. ГРИГОРИАДИ

Издание греч. из-ва „Коммунистис“

Ростов-Дон 1931

Уполн. Крайлита № 2558

Ст. ф. Б5 125 х 176

Тир. 3000

Ростов-Дон. Тип. Греческого Изд-ва „Коммунистис“ Заказ № 233

Σίντροφι! Το βασικόν φακτ τι κινονικο-νικοχιρι-
ακισ ζοίς-εμν, το φακτ ντο προσελκίς το γενικόν τιν
γνόμιν, εν το φακτ τι κολοσιέυ μεγαλόματος τι κολχό-
ζικισ κίνισις.

Το χαρακτηριστικόν ι γραμι τι ατοριζνις τι κολχό-
ζικισ κίνισις ένκίτε σ'αφτο, ότι σα κολχόζια εμπέντε όχι
μόνον κσεχοριστα ομάδας τι ερτοχολογίας, όπος εγίνυταν
υς ατόρα, αλα σα κολχόζια επίγεν κε ι μάζα τον με-
σέον. Αφτο σίμεν ότι το κολχόζικόν ι κίνισι, απο κίνισι
κσεχοριστον ομάδον κε στρωμάτον τι εργαζόμενον χορετίον,
εμετετράπεν σε κίνισιν εκατομιρίον κε εκατομιρίον βασι-
κον μαζον τι χορετίον. Κε ασ'ατο, μετακισ άλλον, πρεπ
να εκσιγίστε το κολοσιέας σίμασίας φακτ, ότι το κολχό-
ζικόν ι κίνισι, πυ επίγεν χαραχτίραν δινατισ μεγαλονό-
μενις αντικυλάκικισ χαλαρδίας, σπονκίς σον δρόμον-αθε
τιν αντίστασιν τι κυλακ, κατατσακον τι κυλακς κε ανι
δρόμον για το φαρδιν το σοσιαλιστικόν χτίσιμον σο
χορίον.

Εαν όμοσ έχομε θάσιν (ασνοθάνιε) να ιπεριφα-
νέφκομε για τα πραχτικα επιτιχίας τι σοσιαλιστικόν
χτίσιματος, κ'επορούμε να λέγομε το ίδιον για τα επι-
τιχίας τι θεωρητικισ εργασίας-εμν, σιν ικονομικιν γενι-
κα, κε σο αγροτικόν νικοχιρίον ιδιέτερα.

Κε ακόμη αν παραπαν ασ'ατο: πρεπ να παραδέχουμε ότι το θεωρητικόν ι σκέπσει κι προφταν τα πραχτικα τα επιτιχίας-εμυν, ότι έχουμε κάπιον χάζμαν ανάμεσα σα πραχτικα τα επιτιχίας κε σιν ανάπτικσιν τι θεωρητικis σκέπσεις. Κε όμως το θεωρητικόν ι σκέπσει όχι μόνον πρεπ να προφταν το πραχτικόν τιν δουλίαν, αλα κε να εμπροδιαθένιατο, σπλίζοντάς τι πραχτικός-εμυν σον αγόναν-ατυν για τιν νίκιν τι σοσιαλιζμυ.

Αδακα κι θα απλύμε απαν σιν σημασίαν τι θεωρίας. Ι σημασία τι θεωρίας εν αρκετα γνωστον ε'εσας. Εν γνωστον, ότι ι θεωρία, εαν εν καθαεφτυ θεωρίαν, δι σι πραχτικος τιν δύναμιν τι προσανατολιζμυ (οριαντιροφκι) τιν διάθγιαν (γιάσνοστ) τι προοπτικis (περσπεκτίβα), τιν πεπίθισιν σιν δουλίαν, τιν πίστιν σιν νίκιν τι έργυ-εμυν. Ολια αφτα έχνε— κε κεπορουν να μι έχνε— τεραστιον σημασίαν σο έργον τι σοσιαλιστικυ χτισίματος-εμυν. Το κακον εν ότι αρχινόμε να κοτσίζουμε εάφτο τον κλάδον, σον κλάδον τι θεωρητικis επεκσεργασίας των ζιτιμάτων τι ικονομικis-εμυν. Γιατι πός αλέος να εκσιγίζουμε αφτο το φακτ, ότι εέμας σο κινονικο-πολιτικόν τιν ζοίν-εμυν, έχνε ακόμη αν πέρασιν τα διάφορα πυρζυαζικα κε μικροπυρζυαζικα θεωρίας για τα ζιτίματα τι ικονομικis-εμυν; Πος να εκσιγίζουμε ότι αφτα τα θεωρίας κε τα θεωρισύλας κι αντικρίζνε ύς ατόρα το χριαζόμενον τιν απόκρυσιν; Πός να εκσιγίζουμε, ότι κάμποσα βασικα παλαζζένιας τι μαρκxιστικo-λενινιστικis πολιτικis ικονομίας, τα οπία ίνε τα πλέον σίγυρα αντιφάρμακα εναντίον σα πυρζυαζικα κε σα μικροπυρζυαζικα θεωρίας, αρχινουν να ανασπάλκουνταν, κ'εκλαικέφκουνταν σον τίπον-εμυν, κε κι θάλκουνταν σον πρότον πλάνον; Μίπος εν

δίσκολον να εγρικα κανις, ότι χορις το αδιάλαχτον (νεπριμιρίμι) τον αγόναν εναντίον εα πυρζυαζικα τα θεωρίας ειν θάσιν τι μαρξικτικο-λενινιστικις θεωρίας κέπορι να κατορθύτε πλέριον νίχι απαν ει τακτικυς εχθρυς;

Το νέον ι πραχτικι γένα νέον πατχοτ εα προβλίματα τι ικονομικις τι μεταβατικις περιόδου. Ατόρα με νέον τρόπον εμπεν το ζίτιμαν για το νεπ, για τα τάκσις, για τα τέμπια τι χτισίματος, για τιν εμίτσκαν, για τιν πολιτικιν τι κόματος. Για να μι καθιστερόμε ασιν πραχτικιν, πρεπ ατόρα αμέσοσ να καταπιάσκυμεσ με το να επεκσεργάσκυμεσ όλια αφτα τα προβλίματα ασιν άποψιν τι νέασ απετανόφκασ. Χορις αφτο κέπορουν να υπερνικίουνταν τα πυρζυαζικα θεωρίας, τα οπία μολίνε τα κεφάλια τον πραχτικόν-εμυν. Χορις ατο κ' επορουν να κσεριζόνταν αφτα τα θεωρίας, τα οπία απέχτισαν σταθερότιταν προλίπεσον. Επειδι μόνον εον αγόναν με τα πυρζυαζικα προλίπεσις ειν θεωρίαν, επορι να κατορθύτε να δυναμόνε τα ποζίτσιας τι μαρξικζυ-λενινικζυ.

Επιτρέπεστε να περο εο να χαραχτιρίζο τυλάχιστον μερικα ασ'ατα τα πυρζυαζικα προλίπεσις, τα οπία ονομάσκυνταν θεωρίας, κε να δίχο ότι κ'ίνε εε θέσιν να διαφοτίζνε μερικα βασικα προβλίματα τι χτισίματος-εμυν.

1. Η ΘΕΟΡΙΑ ΤΗ „ΙΣΟΖΙΓΙΥ“

Εκσέρετε, θέβεα, ότι ανάμεσα σε κομμουνιστας ακό-
μαν έχι πέρασιν το ονομαζόμενον η θεωρία τη „ισοζιγίυ“
τον τομέον (σεκτορ) τη λαικυ νικοχιρίυ-εμυν. Αφτο η
θεορία κ'έχι, θέβεα, τίποτα το κινον με τον μαρκσιζμον.
Κε όμως κάμποσι σιντρόφ-εμυν ασο στραϊόπεδον τον
δεκσιον προπαγανδίζνε αφτο το ίδιον τιν θεωρίαν. Σά-
το τιν θεωρίαν απαν ιποτίθετε, ότι έχομε πρότα από-
λα τομέαν σοσιαλιστικον—έναν ίδος κιθότιον—κε εκσον
ατο έχομε τομέαν όχι σοσιαλιστικον, αν θέλετε καπιτα-
λιστικον—ατο πα εν άλλο κιθότιον. Κι αφτα τα δύο
κιθότια κίνταν απαν σε διαφορετικα ρέλσια κε ιρινικα
κιλίονταν εμπροστα, χωρις το έναν να ενκίζ το άλλο.

Ασιν γεομετρίαν εν γνωστον, ότι τα παράλιλα
γραμας κ'ενόνταν. Αλόμος η άφτορι τ'αφτινεθι τι ακσιο-
σιμίσις θεωρίας εθαρυν, πως κάποτε αφτα τα παράλιλα
θα ενόνταν, κε όταν θα ενόνταν, θα έχομε σ'εμας τον
σοσιαλιζμον. Κε συμα σάτο, αφτο η θεωρία ανασπαλ,
ότι οπισ, ασα ονομαζόμενα „κιθότια“ στέκνε τα τάκσις
κε η κίνισι αφτον τον „κιθοτίον“ γίνετε σε λισταζμένον
τακσικον αγόναν, αγόναν για τιν ζοιν κε τον θάνατον,
αγόναν απαν σο πρίντσιπ „πίος τίναν“.

Καθόλυ κ'εν δίσκολον να εγρικα κανις, ότι αφτο
θεορία τίποτα το κινον κέχι με τον λενινιζμον. Κ'εν

δίσκολον να εγρικα κανις, ότι αφτο ι θεωρία αντικιμενικα έχι οσαν εκοπόν-αθε να ιπερασπιζ τα ποζίτσιας τι ατομικυ αγροτικυ νικοκιρίυ, να οπλιζ τα κυλάκικα ετιχία με „νέον“ θεωριτικον όπλον ζον αγόναυ-ατυν εναντίον σα κολχόζια κε να διςφιμιζ τα ποζίτσιας τι κολχοζίον.

Κε αφτο το ίδιον ι θεωρία ακόμαν ός ατόρα έχι πέρασιν ζον τίπον-εμυν. Κε κέπορούμε να λέγομε, ότι αφτο ι θεωρία αντίκρισεν ζοθαρον απόκρυσιν, κε πόζον μάλον καταστρεφτικον απόκρυσιν απο μέρος τον θεωριτικόν-εμυν.

Πός αλέος επορι να εκσιγίτε αφτο ι ασιναρτιζία (νεζοοπράζνοστ), παρα με τιν καθιστέρισιν τέμέτερον τι θεωριτικισ τι εκέπσις;

Κε όμοσ, εκανίτον να εδγαλ κανις ασο θισαθροφιλάκιον τι μαρκσιζμυ τι θεωρίαν τι αναπαραγογισ (βοεπροιζτιθόστθο) κε να αντιπαραθέτιατο ζιν θεωρίαν τι ισοζιγίυ τον τομέον για να μι απομεν ότε ιχναρ ασο τελεφετέον τιν θεωρίαν. Κε ζιν πραγματικότηταν, το μαρκσιςτικον ι θεωρία τι αναπαραγογισ μαθιζ, ότι το ζίνχρονον ι κινονία κέπορι να αναπτίγετε, χωρις να ζισορεβ αζον χρόνον ζον χρόνον, κε εν αδίνατον να ζισορεβ χωρις τό απλομέον τιν αναπαραγογιν αζον χρόνον ζον χρόνον. Τέμέτερον το μεγάλον το κεντρικοπιμέον το ζοσιαλιστικον ι διομιχανία αναπτίγετε απαν ζο μαρκσιςτικον τιν θεωρίαν τι απλομένις αναπαραγογισ επιδι καθαν χρόνον μεγαλον ζο απιόμναθε, έχι τα ζισορέφσις-αθε κε προχορα προς τα εμπρος με εφτα μιλίον θίματα,

Αλόμος το μεγάλο ι βιομηχανία-μυν κέκσαντλι το λαικον νικοχιρίον. Απεναντίας σο λαικον το νικοχιρίον-εμυν ακόμαν ίπερτερι το μικρον το αγροτικον νικοχιρίον. Επορούμε μίπος να λέγομε, ότι τέμέτερον το μικροαγροτικον νικοχιρίον αναπτίγεται απαν σο πριντσιπτι απλομένις αναπαραγογις; Οχι, κ'επορούμε να λέγοματο.

Τέμέτερον το μικροαγροτικον νικοχιρίον όχι μόνον κι πραγματοπια σιν μάζαν-αθε τι κάθε χρόνου το απλομένον τιν αναπαραγογιν, αλα απεναντίας, κέχι πάντα τιν δυνατότιταν να πραγματοπια έστο κε το απλον τιν αναπαραγογιν. Επορούμε μι να κυνόμε παρέκι με αγλιγορεμένον τέμπον τιν σοσιαλιστικοπιιμένιν βιομηχανίαν-εμυν έχοντας τίωτον αγροτικον θάσιν, όπως το μικρον αγροτικον νικοχιρίον το οπίον εν ακατάλιλον για απλομένον αναπαραγογιν κε το οπίον εκσον ατο παρυσιαζ δίναμιν ντο ίπερτερα σο λαικον το νικοχιρίον εμυν; Οχι κέπορι. Γινετε-μι σε διάστιμαν μεγάλις ίτε μικρις χρονικις περιόδου να θασιζ κανις τι σοβετικιν εκσυσιάν κε το σοσιαλιστικον χτίσιμον απαν σα δύο διαφορετικα θάσις— σιν θάσιν τι πλέον μεγάλις κε ενομένις σοσιαλιστικις βιομηχανίας, κε σιν θάσιν τι πλέον κομυτουριαζμένυ κε μικροεμπορεδματικυ αγροτικυ νικοχιρίυ;

Οχι κι γίνετε. Ατο κάποτε θα τελιον με πλήρι καταστροφι όλο τυ λαικυ νικοχιρίυ. Πύ λιπον εν ι διεκσοδος; Ι διεκσοδος εν ε' αφοτο, να τρανιν το αγροτικον νικοχιρίον, να γίνετε κατάλιλον για σισόρεφσιν, για απλομένον αναπαραγογιν, κε να μετασχηματίετε τι οτοτρόπος το αγροτικον ι θάσι τι λαικυ νικοχιρίυ. Αλα πός να τρανιν; Δίο δρόμια εβρίυνταν για τ' ατο. Εβρίστε ο καπιταλιστικος δρόμος, πυ ένχιτε σο μεγάλομαν

τι αγροτικῷ νικοκίριῳ μετὰ τὸ νὰ φητέφκετε εἰς αὐτὸ ὁ καπιταλισμὸς, ὁ δρόμος τὸ ὅπιόν οὐδὲν εἰν φτόχεπσειν τι χορετίον κε εἰν ἀνάπτικειν τὸν καπιταλιστικὸν ἐπιχιρίσειν εἰς ἀγροτικὸν νικοκίριον. Ἐμῖς αὐτὸ τὸν δρόμον ἀποκρύοματὸ, ὡσαν δρόμον τὸ ὅπιόν ἐν ἀσιμβί-
θαστὸν μετὰ τὸ σοβετικὸν νικοκίριον. Ἐβρίετε κε ἄλο δρό-
μος, ὁ σοσιαλιστικὸς δρόμος, πῦ ἐνκίτε εἰς φέτεμαν κολ-
χοζίον κε σοβχοζίον εἰς ἀγροτικὸν νικοκίριον, δρόμος, πῦ
οὐδὲν εἰν ἕνοσειν τὸν μικροαγροτικὸν νικοκίριον εἰς μεγά-
λα κολεχτιβιστικὰ νικοκίρια, ὀπλιζμένα μετὰ τὴν τεχνικὴν
κε τὴν ἐπιστήμιν, δρόμος πῦ οὐδὲν εἰν ἐκσόθισιν (διτε-
σνένιε) τὸν καπιταλιστικὸν στιχίον αἰσιν γεοργίαν. Κε
εμῖς στέχομε γιὰ αὐτὸ τὸ δέφτερον τὸν δρόμον.

Τεμιακ τὸ ζίτιμαν στεκ αετς: ἴτε ὁ ἕνας δρόμος, ἴτε ὁ ἄλος, ἴτε ὀπισ — σὸν καπιταλισμὸν, ἴτε ἐμπρο-
στα — σὸν σοσιαλισμὸν. Κανένας ἄλος τρίτος δρόμος
κ' ἐν κε κ ἐπορι νὰ ἐν.

Ἡ θεωρία τὸ «ἰσοζιγίῳ» ἐν ἀπόπιρα νὰ σιμιον τρί-
τον δρόμον. Κε ἴσα-ἴσα ἐπιδι ἐφτάει λογαριασμὸν γιὰ
τρίτον (ντο κέδρισκάτε) δρόμον, ἴσα-ἴσα γιὰ τὰτο ἐν
υποπικὸν, ἀντιμαρξιστικὸν θεωρίαν.

Ὅστε κε μόνον νὰ ἀντιπαραθέταμε τὴν θεωρίαν
τι ἀναπαραγογίς τι Μαρξς εἰν θεωρίαν τι «ἰσοζιγίῳ»
τὸν τομέον ἐκἀνέθεν, γιὰ νὰ μὴ ἀπομεν ὅτε ἰχναρ ἀσο
τελεφτέον τὴν θεωρίαν.

Γιὰτί λιπον νὰ μὴ ἐφτάγνατο αὐτὸ τέμέτερον
ἰ ἀγρاريκὶ μαρξιστε; Τίναν χριάσσεκετε, ὅστε αὐτὸ τὸ
γελίον ἰ θεωρία τι „ἰσοζιγίῳ“ νὰ ἐχί πέρασιν σὸν τίπον-
εμῶν, κε τὸ μαρξιστικὸν ἰ θεωρία τι ἀναπαραγογίς νὰ
κίτε ἀφκα εἰς κοτ;

2 Η ΘΕΟΡΙΑ ΤΗ „ΣΑΜΟΤΙΟΚ“ ΣΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΧΤΙΣΙΜΟΝ

Ας περὺμε σο δέφτερον τιν πρόλιπσιν σιν πολιτικὴν ἰκονομίαν, σο δέφτερον τιν θεωρίαν πυρζυαζικὸν τύπου. Εἶχο ἰπόπσιμ τιν θεωρίαν τὴ „σαμοτιοκ“, θεωρίαν, τὸ σπῖον τίποτα τὸ κινον κέχι με τὸν μαρξισμὸν, ἀλα με ζῖλον κηρίχκετε αςυς σιντρόφσεμὸν πυ εβρίονταν σο δεκσιον στρατόπεδον. Ἰ ἀφτορι τάφτινεθι τι θεωρίας απαν-αφχα επικηρόνε τα ἀκόλυθα. Ἰχαμε καπιταλισμὸν, ἰ θιομηχανία ανεπτύυτον σε καπιταλιστικὸν θάσιν, κε τὸ χορίον επέγγεν αποπισ ασο καπιταλιστικὸν τιν πολιτίαν αφθόρμιτα (στιχίνο), με σαμοτιοκ, μεταμορφονόμενον κατ ἰκόνα κε ομῖοσιν τι καπιταλιστικὴς πολιτίας. Εἶαν εγίνυτον αετς σον καπιταλισμὸν, γιατί κέπορι να γίνετε τὸ ἴδιον κε σο σοθετικὸν νικοκίριον;

Γιατι κέπορι τὸ χορίον, τὸ μικροαγροτικὸν νικοκίριον, να πάι μέσον τὸ σαμοτιοκ σπισ ασιν σοσιαλιστικὴν πολιτίαν, μεταμορφονόμενον κατ ἰκόνα κε ομῖοσιν τι σοσιαλιστικὴς πολιτίας; Ἰ ἀφτορι τάφτινεθι τι θεωρίας ταστικλαέβνε απαν σ' αφτο τιν θάσιν, ὅτι τὸ χορίον επορι να πάι σπισ ασιν σοσιαλιστικὴν πολιτίαν με σαμοτιοκ. Κε απαδα εβγεν τὸ ερότιμαν: ακσιζ μι να πέρομε φοτίαν για τὸν σχηματισμὸν κολχοζιον κε σοβοζιον, ακσιζ μι να τσακόνομε τα σινχία, εαν τὸ χορίον αετς πα επορι να πάι σπισ ασο σοσιαλιστικὸν τιν πολιτίαν;

Αλα σέσας εναν κιάλο θεωρίαν, τὸ σπῖον αντικημενικα ἔχι σκοπον να δι νέον ὄπλον σα χέρια τὸν καπιτα-

λιστικόν στιχίον τι χορίσον αγόναν-ατὸν ἐναντίον σα κολχόζια. Κεσάι εσυφεν κι εσκον ὅτι ι υσία τάφτινεθι τι θεωρίας εν αντιμαρκιστικόν.

Μιπος κέν παρὰκκενον ὅτι ι θεωρητικί-εμυν ἀκόμαν κέκσιόθαν να κερειζόνε αφτο τιν θεωρίαν, το σπιόν εσκοτιζ τα κιφάλια τέμέτερον τον πρακτικόν-κολχόζνικόν; Κεσάι αμφοβολία κέπορι να εν, ὅτι το οδιγνικόν ο ρόλος τι σοσιαλιστικίς πολιτίας ἀπέναντι σο μικροαγροτικόν το χορίον εν μέγáλον κε ανεχτίμιτον. Κι ἴσα-ἴσα εάφτο απαν χτίετε το μεταμορφοτικόν ο ρόλος τι βιομηχανίας ἀπέναντι σο αγροτικόν νικοκίριον. Αλα κανίτε-μι αφτος ο ειντελεστις (φάκτορ), ὅστε το μικροαγροτικόν χορίον να πάι σπισ ασιν πολιτίαν σο ἔργον τι σοσιαλιστικὸ χτι-είματος; Οχι κι κανίτε. Σον καπιταλιστικόν το χορίον επέγνεν αφθόρμιτα σπισ ασιν πολιτίαν, επιδι το καπιταλιστικόν νικοκίριον τι πολιτίας κε το μικροεμπορεβματικόν νικοκίριον τι χορέτα ἴνε ειν θάσιν-ατὸν μονότιπον (ατνοτίπνι) νικοκίριον. Βέβεα τό μικροαγροτικόν εμπορεβματικόν νικοκίριον ἀκόμαν κέν καπιταλιστικόν νικοκίριον. Αλα ειν θάσιν-αθε ἔχι το ἴδιον τίπον με το καπιταλιστικόν νικοκίριον, επιδι ετιρίχκετε σο ατομικόν τιν ιδιοκτισίαν, σα μέσα τι παραγογίς.

Ο Δένιν χίλια φορας ἔχι δίκεον ονταν λέι σα εμιόσις-ατ με αφορμιν το βιβλίον τυ Μπουχάριν για «τιν ἱκονομικιν τι μεταβατικίς περιόδου» για «το εμπορεβματικο-καπιταλιστικόν τιν τάσιν τι χορετίον» εε αντιπαράθεσιν σο „σοσιαλιστικόν τιν τάσιν τι πρόλε-ταριάτου“¹). Κε ἴσα—ἴσα με αφτο εκσιγίετε, ὅτι το «μι-

1. Ι υπογράμμις τι Δένιν— Ι. Στάλιν.

χρον ι παραγογι γενά τον καπιταλιζμον κε τιν πυρζυ-αζιάν παντοτινα, κάθαν ιμέραν, κάθαν όραν, αφθόρμιτα κε σε μαζικον κλίμακα» (Λένιν). Σινεπόμενα επορί-μι να λέχκετε ότι το μικροεμπορεδματικον αγροτικον νικοχι-ρίον εν ζιν θάζιν-αθε μονότιπον με το ζοζιαλιζτικον νι-κοχιρίον ζιν πολιτία; Φοζ φανερον προζ κι γίνετε να λέχκετε αφο, χοριζ να κοφτ κε ρυζ κανιζ με τον μαρ-κσιζμον. Αλέοζ ο Λένιν κι θα έλεγεν, „ποζ ενόζο ζόμε σε μικροαγροτικον χόραν, για τον καπιταλιζμον ζιν Ρυζιάν εβρίετε κιάλο ζταθερον ικονομικον πάζαν παρα για τον κομμυνιζμον“.

Πάι να ιπι, ι θεωρία τυ ζαμοτιοκ ζο ζοζιαλιζτικον χτίζιμον εν θεωρία ζαπεμεμόν, αντιλενινιζτικον. Πάι να ιπι, για να πάι το μικροαγροτικον το χορίον αποπιζ αζο ζοζια-λιζτικον τιν πολιτία, χριάζζκετέ ακόμαν, εκζον όλια τάλα να φυτέφκυνταν ζο χορίον μεγάλα ζοζιαλιζτικα νικο-χιρία, όποζ τα ζοβχόζια κε τα κολχόζια οζαν πάζαζ τι ζοζιαλιζμυ, πυ να επορον με επικεφαλιζ το ζοζιαλι-ζτικον τιν πολιτία να οδιγυν αποπίζατυν τα θαζικα μάζαζ τι χορετίον.

Τα πράματα ιν ολοφάνερα. Ι θεωρία τι «ζαμοτιοκ» ζο ζοζιαλιζτικον χτίζιμον εν αντιμαρκσιζτικον θεωρία. Το ζοζιαλιζτικον ι πολιτία πρεπ να οδιγα αποπιζαθε το μικροαγροτικον το χορίον, φυτέβονταζ ζο χορίον ζοβ-χόζια κε κολχόζια κε μεταμορφόνονταζ το χορίον με νέον ζοζιαλιζτικον τρόπον.

Κε εν παράκζενον, ότι το αντιμαρκσιζτικον ι θεωρία τι «ζαμοτιοκ» ζο ζοζιαλιζτικον χτίζιμον κι αντικριζ οζ ατόρα το χριαζόμενον τιν απόκρυζιν απο μέρυζ τέμέτε-ρον τον θεωριτικον-αγραρικον.

3. Η ΘΕΟΡΙΑ ΤΗ „ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ“ ΤΗ ΜΙΚΡΟΑΓΡΟΤΙΚΗ ΝΙΚΟΚΙΡΙΑ.

Ας περύνμε σο τρίτον τιν πρόλιψιν εν πολιτικην οικονομίαν, εν θεωρίαν τη „σταθερότητας“ τη μικροαγροτικη νικοκίριυ. Σ'ολτς ίνε γνωστα τα αντιρίσις (βαζραζζένια) τη πυρζυαζικισ πολιτικισ οικονομίας εναντίον εν γνωστιν θέσιν (τεζις) τη μαρκσιζμου για τα πλεονεχτίματα τυ μεγάλυ νικοκίριυ απέναντι σο μικρον, ότι τάχα αφτο η θέσι έχι ισχιν μόνον εν διομιχνίαν, κε κι προσαρμόσσετε σο αγροτικον νικοκίριον. Η σοσιαλ-δημοκρατικη θεωρητικη τυ τύπου Δαβιδ κε Γερτς, πυ κίριτνε αφτο τιν θεωρίαν, εδοκίμασαν να στίρίχουνταν σο φακτ, ότι ο μικροαγρότις όλια ιποφερ, εν ιπομονιτικος κε έτιμος να εφτάι καπυλ όλια τα στερίσις, μόνον κε μόνον να κρατι το κοματ το χόμαν-ατ ότι εκσετίας τ'ατινεθι το μικροαγροτικον νικοκίριον διχ σταθερότιταν σογόναν με το μεγάλον νικοκίριον εν γεοργίαν. Καθόλυ δίςχολον κ'εν να εγρικίστε, ότι το τύτον η „σταθερότητα“ εν χιρότερον απο κάθε αστάθιαν. Κ'εν δίςχολον να εγρικίστε ποσ αφτο το αντιμαρκσιςτικον η θεωρία έχι έναν κε μόνον σκοπον: να κυρφιζ κε να στερεον τα καπίταλιστικα παριάτκας.

Κε ίσα-ίσα γιατατο, επιδι έχι τύτον σκοπον, ίσα-ίσα γιατατο εκατόρθοσαν αετς έφκολα η μαρκσιςτε να κάτατσακόνε αφτο τιν θεωρίαν, Αλ'όμος η δυλία ατυχα κι κρατι. Η δυλία κρατι σ'αφτο, ότι η πρακτικί-εμυν η πραγματικότητα-μυν δι νέα επιχιρίματα εναντίον σ'αφτο

αυτς γολάγια να δίκνε ζέμας, σα υςλόβιας τι εθνικοπίεις τι γις, τιν *ιπεροχιν-ατυν* απαν σο μικρον το αγροτικον το νικοκίριον.

Αχα πυ εν το μεγάλον το επαναστατικον ι ζημασία τον σοβετικον αγράρνι νόμον, πυ κατέστρεψαν τιν απόλιτιν ρένταν, πυ έλακσαν το ατομικον τιν ιδιοκτισίαν σιν γιν, κε εκαθόρισαν τιν εθνικοπίεις τι γις.

Αλα ασ'ατο εβγεν, ότι έχομε σιν διάθεσιν-εμυν νέον επιχίριμαν εναντίον ζι πυρζυάδες ικονομόλογος πυ κιρίτνε τιν σταθερότιταν τι μικροαγροτικυ νικοκίριυ ζον αγόναν-αθε εναντίον σο μεγάλον νικοκίριον.

Γιατι λιπον τέμέτερον ι θεωριτικι αγροτικι κι χριστιμοπιυν αφο το νέον επιχίριμαν σο χριαζόμενον τον βαθμον εναντίον ζόλια το λογισ-λογιον πυρζυαζικα θεωρίας;

Ονταν εφαρμωσαμε τιν εθνικοπίεις τι γις εκσεκί-νισαμε, μετακι άλον, ασα θεωριτικα πρετπασίλκας ντο εδόχταν ζον τρίτον τόμον τι „Κεφαλέυ“ σο γνωστον βιβλίον τι Μαρκς „Θεορία τι επιπρόσθετις ακσίας“ κε σα αγράρνι έργα τι Λένιν, τα οπία ίνε πολιτιμότατον θισαβροφιλάχιον τι θεωριτικις σχέπεις. Εχο ιπόψειν τιν θεωρίαν τι ζεμέλνι ρέντας για ολτς, τιν θεωρίαν τι απόλιτις ζεμέλνι ρέντας ιδιέτερα. Ατόρα ζ'όλτς εν ολοφάνερον, ότι τα θεωριτικα παλαζζένιας τάφτινέτερον τι βιβλίον επικίρόθαν λαμπρα ασιν πρακτικιν τι σοσιαλιστικυ χτισί-ματος-εμυν σιν πολιτίαν κε σο χορίον.

Εναν πράγμαν μόνον κέγρικίετε' γιατί τα αντεπι-στιμονικα θεωρίας τον „σοβετικον“ θεωριτικον. τίτυ τι Τσαγιάνοφ πρεπ να έχνε ελέφθερον πέρασιν ζον τίπον-εμυν, ενο τα μεγαλοφει (γενιάλνι) έργα τι Μαρκς—Ενγκελς—Λένιν για τιν θεωρίαν τι ζεμέλνι ρέντας κε τι απόλιτις

ζεμέλι ρέντας κι πρεπ να εκλαιέφκουνταν κε να φέρκουνταν σο πρότον πλάνον, πρεπ να κίνταν αφκα σο κοτ;

Θα ενθιμάζνε, βέβεια, το γνωστον τιν προσύραν τι Ενγελς για το „Αγροτικον ζίτιμαν“. Ενθιμάζνε, βέβεια, πόσον προφιλαικτικα ζυμον ο Ενγελς σο ζίτιμαν να περυν ι μικρο-αγρότες ζον δρόμον τι ζιντροφικου νικοκιρίυ. Επιτρέπστε να αναφέρο έναν περικοπιν ασο αντίστιχον μέρος τι προσύρας τι Ενγελς.

„Εμια αποφαιςτικα ζτέκομε με το μέρος τι μικρο αγρότι. Θα εφτάμε ότι εν δυνατον, για να ζι κιάλο ιποφερτα, για να εφκολιν το πέραγμαν-ατ σο ζοματίον, ζε περίςτασιν πυ θα απόφαις να εφτάγιατο. Κε αν κι θα εν ζε θέσιν να περ αφτο τιν απόφαιςιν, θα φροντίζομε να δίγοματον όζον το δυνατον παραπαν κερου να νυνιζ για τ'ατο σο κοματ το χόμαν-αι⁽¹⁾).

Ελέπετεν πόσον προφιλαικτικα πλιςιαζ ο Ενγελς το ζίτιμαν τι περάζματος τι ατομικου αγροτικου νικοκιρίυ ζα ρέλςια τι κολεχτιβιζμου. Πος να εκσιγιζ κανια αφτο τιν προφιλαικτικότηταν τι Ενγελς πυ ζε πρότον βλέμαν φένετε μεγαλοπιμμένον; Απο πό εκζεκινύσεν ζ'ατο;

Το δίχοζ άλλο εκζεκινύσεν αςιν ίπαρκςιν ατομικια ιδιοχτιςίαζ σο χόμαν, εκζεκινύσεν ασο φακτ, ότι ο χορέτες έχι το „κοματ το χόμαν-ατ“ ασο οπίον δίςκολον εν να αποχορίστε. Τυτόν εν ι αγροτια ζιν Δίςιν. Τυτόν εν ι αγροτια ζα καπιταλιςτικα χόρας, όπου ιπάρχι ατομικον ιδιοχτιςίαζ σο χόμαν. Ενοίτε ότι αδακα χριάςςκετε μεγάλον προφιλαικτικότητα. Επορί-μι να λέχκετε, ότι ζ'εμας ζιν ΕΣΣΔ εβρίστε τίυτόν κατάςτασι; Οχι κ'επορι να λέχκετε.

1) Ι ιπογράμια τ' εμον—Ι. Στάλιν.

Κ'επορι, επιδι ε'εμας κ'εν ατομικον ιδιοχτισίαν σο χόμαν, πυ να δεζμεθ τον χορέτεν το ατομικον το νικοκίριον-ατ. Κ'επορι, επιδι ε'εμας έχομε εθνικοπίεσιν τι χοματι, πυ εφκολιν το πέραζμαν τι ατομικυ χορέτα σα ρέλεια τι κολεχτιδιζμυ.

Αχά πυ κεκα εβρίετε έναν ασα ετίας, πυ σχετικα ατόσον εφκολα κε αγλίγορα αναπτίγετε ε'εμας το κολχόζικον ι κίνισι σο τελεφετέον κερων.

Εν λιπιρον ότι τ'εμέτερον ι θεωριτικι-αγράρικι κ'εδοκίμασαν ακόμαν να εδγάλνε σιν αςκεριαν, όπος εχριάσκυτον καθαρα, αφτο τιν διαφοραν ανάμεσα σιν κατάστασιν τι χορέτα ε'εμας κε σιν Δίσιν.

Κε όμος το τίυτον ι εργασία θα ίγεν πάρα πολλα μεγάλον σιμασίαν όχι μόνον για τ'εμας, τι σοβετικυς ραπότνικυς, αλα κε για τυς κομμουνιστας όλον τον χορον. Επιδι για το προλετάρικον τιν επανάστασιν σα καπιταλιστικα χόρας κ'εν αδιάφορον το γεγονος, αν ασα πρότα ιμέρας ντο θα περ το προλεταριάτον τιν εκσυσίαν θα χτιζ εκι τον σοσιαλιζμων σιν θάσιν τις εθνικοπίεσιν τι χοματι, ίτε χορις τίυτον θάσιν.

Σο τελεφετέον τιν βιστυπλένιαν ντο επίκα σον τίυτον („Χρόνος μεγάλις στροφισ“) ανέπτιζα γνωστα επιχιρίματα για τιν ιπεροχιν τι μεγάλο νικοκίριυ αντίκρι σο μικρον το νικοκίριον, έχοντας ιπόπσιν τα μεγάλα σοβχόζια. Κι χριάσκετε να αποδικ κανισ, ότι αφτα τα επιχιρίματα αφορυν ολοκληρωτικα κε σιν εντέλιαν κε τα κολχόζια, οσαν μεγάλα νικοκίριακα μονάδας. Ομιλο όχι μόνον για τα κολχόζια τα αναπτιγμένα, ντο έχνε μηχανικο-τραχτορικον πάζαν, αλα κε για τα προταρχικα κολχόζια, τα οπία, σαν να λέγομε, παρυσιάζνε το μανυφακτύρνι τιν

περίοδον τι κολχόζικη χτισίματος κε στιρίχχουνταν ει χορετίον το ινθενταρ. Εχο ιπόψειν εκίνα τα προταρχικα κολχόζια, ντο γυρέφχουνταν ατόρα σα ραγιόνια τι συμπαγισ κολεχτιβιζάτσιας, κε ντο στιρίχχουνταν σο απλον τιν ένοσιν τι εργαλίον παραγογισ τι χορετίον. Ας πέρομε, λόγω χάριν, τα κολχόζια σο ραγιον Χοπρ τυ πρόνιν Δουσκói όπλαστ. Αετς να τερικ, ατα τα καλχόζια ζάνπος κ'έχνε διαφοραν ασα μικρα αγροτικα νικοκιρία ασιν άποψειν τι τεχνικικ (ολίγα μιχανασ, ολίγα τράχτορια). Κε όμως το απλον ι ένοσι τι εργαλίον τι χορετίον απεσ σο κολχοζ έδόκεν τιύτον αποτελέζμαν, για το οπίον τ'εμέτερον ι πρακτικι ότε όνερον έλεπαν. Πύ εφάνθεν αφο το αποτελέζμαν; Αφο το αποτελέζμαν εφάνθεν σο εκικ, ότι αμα κε επέρασαν σα ρέλκια τι κολχοζίον, επερίζεπεσεν το καλιεργίσιμον ι έχτασι κατα 30, 40 κε 50 πρατσέντα. Πός εκικίετε αφο το αποτελέζμαν πυ „ζαλιζ το κιφαλ“; Με το ότι ι χορετ, όντας αδίνατι σα υσλόβιας τι ατομικικ εργασίας, εμετετράπαν σε μεγάλον δίναμιν, άμα έβαλαν εντάμαν τα εργαλία-τυν κε ενόθαν σα κολχόζια.

Με το ότι ι χορετ επέραν τιν δινατότιταν να καλιεργόνε τα παρατιμένα κε τα ακαλιέργικα τα χόματα, ντο έτον δίσκολον να καλιεργόνταν σα υσλόβιας τι ατομικικ εργασίας. Με το ότι ι χορετ εκατόρθοσαν να πέρνε σα χέριατυν τα ακαλιέργικα χόματα. Με το ότι επάρθεν ι δινατότιτα να εμπένε σιν εχέργιαν έριμα τόπια, κσεχορικτα κομάτια τι σινορίον κ.ά.

Το ζίτιμαν τι καλιέργιας τον παρατιμένον κε ακαλιέργικον χομάτον έχι τεράστιον σιμασίαν γιατο αγροτικον

το νικοχιρίον-εμυν. Εκσέρτεν, ότι ο άκσονας τι επανα-
στατικis κίνisις εις Ροσίαν εον παλεον κερον έτον το
αγροτικόν ζίτιμαν. Εκσέρτεν ότι ι αγροτικι κίνisις ίχεν
έναν ασα εκοπύς-αθε τιν καταστροφιν τι λιφταςέας
τι χοματι (μαλοζεμέλις). Πολι ατότε εθάρναν ότι
ι λιφταςέα τι χοματι εν απόλιτον, ότι, διλαδι εις
ΕΣΣΔ. κ'εβρίονταν ελέφθερα χόματα κατάλιλα για καλι-
έργιαν. Κε ντό εκσίβεν εις πραγματικότηταν; Ατόρα σε
ολυνος εν ολοφάνερων, ότι εις ΕΣΣΔ έσαν κε επέμαν
δεκάδες εκατομίρια εχτάρια ελέφθερον χόμαν. Αλ'όμος
ο χορέτες κ'ίχεν κανέναν μινκιν να καλιεργάτα με τα
γυρατάδες τα εργαλία. Κε ίσα-ίσα γιατατο, επιδι κ'ίχεν
το μινκιν να καλιεργα τα παρατιμένα κε ακαλιέργιτα
χόματα, ίσα-ίσα γιατατο εσίρχονταν όλον σε „μαλακα
τα χόματα“, σε χόματα ντο έσαν κατάλιλα να καλιερ-
γόνταν με το αγροτικον ιβενταρ σε υσλόδιας τι ατομικis
εργασίας. Αχα πυ εκράτνεν ι δάσι τι „λιφταςέας τι χο-
ματι“. Γιατατο κεν παράκσενον, ότι το Ζερνθτρέστ-νεμυν
έχι ατόρα το μινκιν να θαλ εις ενέργιαν ίκος εκατομ.
εχτάρια ελέφθερα χόματα, ντο κ'ίνε πιαζμένα ασι χορέτας
κε κ'επορον να καλιεργόνταν με το ατομικον τιν εργα-
σίαν με δινάμις τι μικροαγροτικυ ινβενταρι.

Ι σημασία τι κολχοζικis κίνisις ε'όλια τα φάσις-αθε,
εμ σε προταρχικον τιν φάσιν-αθε, εμ σε περισότερον
αναπτιγμένον τιν φάσιςιν-αθε οπόταν εν οπλιζμένον
με τράχτορια, ένκιτε σε εκσις, ότι ατόρα ι χορετ πέρνε
το μινκιν να θάλνε εις ενέργιαν τα παρατιμένα κε ακα-
λιέργιτα χόματα. Αδακα κρατι το μιστικον τι τεράστιυ
μεγαλόματος τον καλιεργίσιμον εχτάσεων σε πέραζμαν
τι χορετίον σε κολεχτιβιστικον τιν δυλίαν. Σ'αφτο εν

έναν ασα βάσις τι ιπεροχίς τι κολχοζίον απαν σο ατομικον αγροτικον νικοχιρίον.

Κ' εν ανάνχι να λέγομε, ότι ι ιπεροχι τι κολχοζίον αντίκρι σο ατομικον το αγροτικον νικοχιρίον θα γίνετε κιάλο αδιαφιλονίχιτον, όταν τα μιχανοτραχτορικα σταθμυς κε κολόνας-εμυν θα προφτάνε εν βοίθιαν τι προταρχικον κολχοζίον σα ραγιόνια τι σιμπαγίς κολεχτιβίζάτσιας, όταν τα ίδια τα κολχόζια θα πέρνε το μινκιν να ενκεντρόνε σα χέρια-τυν τα τράχτορια κε κομπάνιν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

4 I ΠΟΛΙΤΙΑ ΚΕ ΤΟ ΧΟΡΙΟΝ

Επικρατι πρόλιπει ντο καλιεργίτε ασος πυρζυάζικυς ικονομολόγυς, σχετικα με τα ονομαζόμενα „πσαλίδια“ („νόζζνιτσι“). ε' αφτο τιν θεωρίαν πρέπ να κιρίχτετε το πλέον αλίπιτον ο πόλεμος, όπος κε ε' άλα τα πυρζυαζικα θεωρίας, τα οπία, διςτιχος, έχνε διάδοσιν εσον εοβετικον τίπαν. Εχο υπόπριν τιν θεωρίαν για το ότι ε Οχτοβριανι επανάστασι, τάχα εδόκεν τι χορέτας ολιγότερον, πάρα ε Φεβρουαριανι επανάστασι, ότι ε Οχτοβριανι επανάστασι, αμαν-αμαν, τιδεν κ' εδόκεν τι χορέτας.

Εναν κερων αφτο τιν θεωρίαν πολα εδιατιμπάνιζεν-ατο ένας ασι „εοβετικυς“ ικονομολόγυς (Φονι: Πίος εν ατος;) Ατος εν — ο Γρόμαν. Αλα αφτο τιν θεωρίαν ενκαλιάστεν-ατο ε τροτσκιετικο-ζινοβιεδικι αντιπολίτεπει κε εχρισμοπίεζεν-ατο εναντίον εο κόμαν. Κε άναθα ατο κ' έχομε καθόλυ θάσιν να επικιρόνομε, ότι αφτο ε θεωρία κ' έχι κε ατόρα πα πέρασιν ες κίχλυς τι „εοβετικισ“ κινονικότιτας. Αφτο εν πολα επυδέον ζίτιμαν ειντροφι.

Ατο ενκιζ το πρόβλιμαν τον αμιθέον σχέσεων (εζαιμο-τνοεσένια) ανάμεσα ειν πολιτίαν κε εο χορίον. Ατο ενκιζ το πρόβλιμαν τι καταστροφισ τι αντιπαράθεσις (προτιβοπαλόζζνοστ) ανάμεσα ειν πολιτίαν κε εο χορίον. Ατο ενκιζ το τζιπ ζοτικον (ακτυαλνι) το ζίτιμαν για

τα „πσαλίδια“. Γιατατό εθαρσ, πως άκείζ να καταπιά-
σκυμες με αφτο το παράκσενον τιν ιστορίαν.

Εν-μι ροστον, ότι ι χορετ τιδεν κ' επίραν ασιν
Οχτοβριανιν επανάσταςιν;

Ας τερόμε ντο λέγνε τα φάκτια.

Σα χέριαμ έχο το γνωστον τον πίνακαν (ταπλίτ-
σα) τι γνωστου στατιστικου σιν. Νεμτζίνουφ, ντο εδιμοσιέφ-
τεν ρο άρθρουμ. „Σο μέτοπον τον ριτιρον“. Ας' αφτο
τον πίνακαν φένετε, ότι ρο προεπαναστατικον τιν επο-
χιν ι παμέσσικι „εβγάλναν“ όχι ολιγότερον απο 600
εκατομίρια πύτια ριτιρα. Τεμιακ ι παμέσσικι ετότες έταν
κάτοχι 600 εκατ. ποτ. ριτιρον. Ι κυλακ „εβγάλναν“
ατότε 1,900 εκατομ. πύτια ριτιρα. Ατο ι δίναμι, ντο
ίχαν ατότε ι κυλακ, έτον πάρα πολα μεγάλον δίναμι.
Ι εφτοχολογία κε ι μερέι εβγάλναν 2.500 εκατομ.
πύτια ριτιρα.

Αγίχον εν ι καρτίνα τι κατάστας ρο παλεον το
χορίον, ρο χορίον πριν τι Οχτοβριανις επανάσταςις.
Πία αλαγας εγένταν ρο χορίον ίστερα ασον Οχτόβριον;
Πέρο αριθμουσ ασο ίδιον τον πίνακαν. Ας πέρομε,
παραδίγματος χάριν, το 1927.

Πόσον εβγάλναν ρ' ατο τον χρόνον ι παμέσσικι
Φοσ φανερον πως τιδεν κ' εβγάλναν κε κ' επόρναν να
εβγάλναν, γιατι ι Οχτοβριανι επανάσταςι εκατέστρεπεσεν τι
παμέσσικουσ. Θα εγρικάτεν θέβα ότι αφτο εκολαιλάεπεσεν
πολα τι χορέτας, επιδι ελεφετερόθαν ασον ριγον τι
παμέσσικιον. Ατο θέβεα για τι χορέτας εν μεγάλον
κέρδοσ, ντο επέραν οσαν αποτελέζμαν τι Οχτοβριανις
επανάσταςις. Πόσον εβγάλναν ι κυλακ ρα 1927; 600
εκατομ. πύτια ριτιρα, αντι 1,900 εκατομ. πύτια. Πάι

να ιπι ι κυλακ ίστερα ασιν Οχτοβριανιν επανάστασιν αδινάτισαν τριπλάσια κε παραπαν. Εγγικάτεν θέβεια, προς αφτο κ' επόρνεν παρα να εφκολιν τιν κατάστασιν τ' εφτοχολογίας κε τι μεσείον.

Κι ατορα ας τερούμε πόσον εβγάλαν σο 1927 ι εφτοχολογία κε ι μεσεί; Ι δισεκατομίρια πύτια, αντι 2.500 εκατομ. πύτια.

Πάι να ιπι εφτοχολογία κε ι μεσεί ίστερα ασιν Οχτοβριανιν επανάστασιν ερχίνεσαν να εβγάλνε εναμπε δισεκατομίριον πύτια ζιταρ παραπαν παρα σο προεπαναστατικον τον κερων.

Αχά ε' εσας φάκτια, τα οπία λέγνε, ότι ι εφτοχι κε ι μεσεί επέραν κολοσιέον κέρδος ασιν Οχτοβριανιν επανάστασιν. Αχά ντό εδόκεν ι Οχτοβριανι επανάστασι τ' εφτοχου κε τι μεσείς.

Ιστερα απ' αφτο πός επορι κάνις να επιχιρον, προς, ι Οχτοβριανι επανάστασι τιδεν κ' εδέκεν τι χορέτας;

Κε αφτο κ' εν όλον, ζίντροφι. Ι Οχτοβριανι επανάστασι εκατέστρεψεν τιν ιδιοχτισίαν σο χόμαν, εκατέστρεψεν τιν αγοραν κε πύλισιν τι χοματι, εκαθόριζεν τιν εθνικοπίισιν τι χοματ.

Ντο ζιμεν αφτο; Αφτο ζιμεν, ότι ο χορέτες για να εβγαλ ζιταρ κέχι καθόλου ανάνκιν νά αγοραζ χόμαν. Ενωρίτερα με τα χρόνια έσκονεν παράδες, για να αγοραζ χόμαν, επίνεν χρέατα, εκπλαθύτον, μόνον κε μόνον για να αποχτα χόμαν. Τα έκσοδα τι αγοραζματι τι χοματι εβαρίναν, θέβεια, το κόστος τι παραγογισ τι ζιταρι. Ατόρα ο χορέτες κ'έχι ανάνκιν απο τιύτον πράμαν. Ατόρα

επορι να εβγαλ σιταρ, χωρις να αγοραζ χόμαν. Εφκολιν αφτο το χορέτεν, ίτε κ'εφκολίνιατον; Φος φανερον ότι εφκολίνιατον.

Πάρακάτο. Ύς τελεφτέα ο χορέτες έτον αναγκαζ- μένος να αχταλεθ το χόμαν-ατ με γυρατάδες εργαλία, με ατομικον εργασίαν. Ο καθένας εκσερ, ότι το ατομικον ι εργασία, οπλιζμένον με τα παλαια, τα ακατάλιλα υζζε ατόρα εργαλία παραγοις, κι δι εκίνο το κέρδος, ντο χριάσσετε, για να ζι κανις υποφερτα, να ανιπσον ριστι- ματικα το ιλικον τιν κατάστασιν-ατ, να αναπτιζ τιν κουλτόραν-ατ κε να εβγεν σο ανιχτον τον δρόμον τι σοσιαλιστικυ χτισίματος. Ατόρα, ίστερα ασο δυναμομένον τιν ανάπτικσιν τι κολχόζικις κίνιςις,ι χορετ έχνε το μινκιν να ενόνε τιν εργασίαν-ατυν με τιν εργασίαν τι τι γιτοναδίον-ατυν, να ενόνταν σο κολχοζ, να κρύγνε κε δυλέβνε τα ακαλιέργιτα χόματα, να χρισμοπιυν τα παρατιμένα χόματα, να πέρνε μιχανιν κε τράχτορ κε να ανιπσόνε τιυτοτρόπος τιν παραγογιχότιταν τι εργασί- ας-ατυν διπλάσια, αν όχι τριπλάσια. Κε ντό σιμεν αφτο; Αφτο σιμεν ότι ο χορέτες ατόρα έχι το μινκιν χάρις σιν ένοσιν σο κολχοζ, να εβγαλ πολα παραπαν ασότι εβγάλνεν ενορις, με το ίδιον τ εκσοδιάζμαν τι δυλίαις. Ατο σιμεν, πάι να ιπι, ότι ι παραγογι τι σιταρι γίνετε πολα εφτενότερον, απο ότι έτον υς τελεφτέα. Κε επι- τέλυς αφτο σιμεν, ότι με τιν στραθερότιτσον τον τιμον ο χορέτες επορι να περ για το σιτάρνατ πολα παραπαν, απότι επέρνεν υς ατόρα.

Πός επορι κανις ίστερα απατό να επικιρον, ότι Οχτοβριανι επανάστασι κ'εδόκεν κέρδος τι χορέτας;

Μίπως κέν ολοφάνερων, ότι ι ανθρωπ, πυ λέγνε
αγίκα εκσαπέσσια, λέγνε πρέματα εναντίον σο κόμαν,
εναντίον σιν σοβετικιν εκσυζίαν;

Ας όλα αφτα ντό εβγεν;

Απ'αφτα εβγεν, ότι το ζίτιμαν το „πσαλιδίον“, το
ζίτιμαν τι λιχδιτάτσιας τι „πσαλιδίον“ πρεπ ατόρα να
εμπεν με νέον τρόπον. Αςάφτο εβγεν, ότι εαν ι κολχό-
ζικι κίνισι θα μεγαλον με τατοριζνον το τέμπον, τα
„πσαλιδία“ θα καταστρέφκονταν σο συμα τον κερων.
Αςάφτο εβγεν, ότι το ζίτιμαν για τα σχέσις ανάμεσα σιν
πολιτίαν κε σο χορίον. Βάλκτε σε νέον έδαφος, ότι ι
αντιπαράθεσι ανάμεσα σιν πολιτίαν κε σο χορίον θα
επονκίστε με αγλιγορεμένον τέμπον.

Αφτο το περιστατικον, είντροφι, έχι πάραπολα
μεγάλον σιμασίαν για το χτίσιμον-εμον. Ατο θα μετα-
μορφον τιν ψυχολογίαν τι χορέτα κε θα γιρίζιατον με το
πρόσοπον σιν πολιτίαν μερέαν. Ατο διμιουργα έδαφος για
να καταστρέφκτε ι αντιπαράθεσι ανάμεσα σιν πολιτίαν
κε σο χορίον. Ατο διμιουργα έδαφος, όστε το είνθιμαν
τι κόματος „με το πρόσοπον σο χορίον“ να σιμπλι-
ρύτε με το είνθιμαν τι χορετίον-κολχόζνικον „με το
πρόσοπον σιν πολιτίαν“. Κε σαφτο τίποτα το παράκξενον
κεν, επιδι ατόρα ο χορέτες περ ασιν πολιτίαν μιχανιν,
τράχτορ, αγρονόμον, οργανοτιν, κε επιτέλυς κατεφθίαν
βοίθιαν για τον αγόναν κε τιν υπερνίκισιν τι κυλακίον.
Πάι σο οπισινον το πλάνον ο χορέτες με το θιριόδικον
τιν διςπιστίαν-ατ σιν πολιτίαν οσαν σε κλέφτεν. Ατον
επονκίζιατον ατόρα ο νέος ο χορέτες, ο χορέτες κολ-
χόζνικος, πυ τερι τιν πολιτίαν με ομυτ, να περ απεχι
πραγματικον παραγογικον βοίθιαν. Σον τόπον τι χορέτα

τι παλευ τίπου, πυ εφογύτον γιαμ ρυζ σιν θέσιν τέφτο-
χολογίας κε κλεψιστα ενιθένεν σιν κατάσταςιν τι κυλακ
(επορυν να στερυν το εκλογικον δικέομαν!), έρχετε ο νέον
ο χορέτες, πυ έχι νέον περσπεκτίθαν—να εμπεν σο
κολχοζ κε να γλιτον ασιν εφτοσσίαν κε τιν ανεσσετίαν
να εμπεν σο πλατιν τον δρόμον τι νικοκιριακισ ανίπσosis.
Αχα πως κλόσσκετε ι θυλία, σίντροφι.

Κε γιατατο, σίντροφι, εν κιάλο λιπιρον, ότι τ'εμέ-
τερον ι θεωριτικι-αγράρικι κ'πέραν όλια τα μέτρα, για
να κσεριζόνε όλα τα λογισ λογιον τα πυρζυαζικα τα θεο-
ρίας, τα οπία εφτάγνε απόπιραν να χαλάνε τα κατα-
χτίσις τι Οχτοβριανις επανάσταςις.

5. ΓΙΑ ΤΙΝ ΦΙΣΙΝ ΤΙ ΚΟΛΧΟΖΙΟΝ

Τα κολχόζια ἦσαν τίπος νικοκίριυ ἴνε ἕναν ασα φόρμας τι σοσιαλιστικυ νικοκίριυ. Κανέναν εσυφεν κ'επορι να εν εάτο.

Ενας ασυς ρίτορας εκσίθεν αδακα κε εδισφίμισεν τα κολχόζια. Εβεθέονεν, ὅτι τα κολχόζια, οσαν νικοκίριακα οργανόσις, τίποτα το κινον κέχνε με το σοσιαλιστικον τιν φόρμαν τι νικοκίριυ. Εχο χρέος να διλόνο, είντροφι, ὅτι το τίυτον ο χαραχτιριζμος τι κολχοζίον κεάι εοστον κ'εν. Κεάι εσυφεν (αμφιβολία) κεν, ὅτι αφτο ο χαραχτιριζμος κέχι τίποτα το κινον με τον λενινιζμον.

Με ντό καθορίζεσκετε ο τίπος τι νικοκίριυ; Φοσ φανερον, ὅτι αφτο καθορίζεσκετε με τα εχέσις τάνθρωπίον εο προτσες τι παραγογις. Με ντό ἄλο επορι να καθορίζεσκετε ο τίπος τι νικοκίριυ; Αλα μίπος εο κολχοζ εβρίετε τάκσι άνθρωπον, πυ ἴνε εσαπίδες εα μέσα τι παραγογις; Μίπος εο κολχοζ εβρίετε τάκσι εκμεταλεφτον κε τάκσι εκμεταλεβομένον; Μίπος το κολχοζ κι παρυσιαζ κινονικοπίσιν τον βασικον εργαλίον τι παραγογις εο χόμαν, το οπίον ανίκι εο ἴδιον το κράτος; Ντό βási εβρίετε για να επικιρον κανις, ὅτι: τα κολχόζια, οσαν τίπος νικοκίριυ κι παρυσιάζνε ἕναν ασα φόρμας τι σοσιαλιστικυ νικοκίριυ; Βέβεα, εα κολχόζια εβρίονταν αντιφάσις (προτιβορέτσια). Βέβεα, εα κολχόζια εβρίονταν ατομικιστικα κε ακόμαν κε κυλάκικα απομινάρια, τα οπία ακόμαν κέχάθαν, αλα

τα οποία πρέπει υποχρεωτικά να χάνταν με τον κερών, εφόσον δινάμωνε τα κολχόζια, εφόσον μιχανοπιώντε. Αλα μίπος επορι να γίνετε ινκιαρ (ατριτσατ), ότι τα κολχόζια σε ζίνολον, παρμένα με τα αντιφάσις κε τα εκσυκλόκια-τυν, τα κολχόζια, οσαν νικοκιοριακον φακτ, παρυσιάζνε σιν θάσιν νέον δρόμον ανάπτυκσις τι χορι, δρόμον τι σοσιαλιστικις ανάπτυκσις τι χορι, σε αντιπαράθεσιν με το κολάκικον, το καπιταλιστικον τον δρόμον τι ανάπτυκσις; Μίπος επορι να γίνετε ινκιαρ τι τα κολχόζια (ομιλο για τα κολχόζια, κε όχι για τα πρεφτο-κολχόζια) παρυσιάζνε σε υσλόθιας-εμυν τιν πάζαν κε το τζακ τι σοσιαλιστικυ χτισίματος σε χορίον, το οπίον εμεγάλωσεν σε απελπιζμένα σινκρύσις με τα καπιταλιστικα στιχία;

Μίπος κεν ολοφάνερον, ότι τα απόπιρας μερικον σιντρόφον να διςφιμίζνε τα κολχόζια κε να κιρίτνατα πυρζυαζικον φόρμαν νικοκιορίυ, κέχνε καθόλυ θάσιν;

Σα 1931 κίχαμε σεμας μαζικον κολχοζικον κίνισιν. Ο Λένιν σιν προσύραν-ατ „Για τιν κοπεράτσιαν“ ίχεν ιπόψιν όλια τα ίδι τι „κοπεράτσιας—εμ τα κατότερα φόρμας-αθε (εφοδιαστικο—καταναλοτικα) εμ τα ανότερα (κολχόζικον φόρμα). Ντο έλεγεν το λίπον ατότε ο Λένιν „Για τιν κοπεράτσιαν“.

„Σ'εμέτερον το ιφιστάτενον (σεσσεστβυγισσι) το είστιμαν τα κοπερατιβικα επιχιρίσις διαφέρνε ασα ιδιοτικοκαπιταλιστικα οσαν επιχιρίσις κολεχτιβικα, αλα κι διαφέρνε ¹⁾ ασα σοσιαλιστικα επιχιρίσις, εαν βασίσκουνταν σε χόμαν με μέσα τις παραγογίς,

1)] υπογράμμιςι τ'ερον—Ι. Στάλιν.

τα οπία ανέκυν σο κράτος, διλαδι σο εργατικον τιν τάκσιν“

Πάι να ιπι, ο Λένιν περ τα κοπερατιδικα επιχιρίσις όχι αφτα καθέαφτυ, αλα σχετικα με το ιφιστάμενον ζίστιμαν-εμυν σχετικα με το ότι ατα λιτοργυν (φυντσιονίρυγιωτ) απαν σε χόμαν, το οπίον ανέκι σο κράτος, σο χόραν όπω τα μέσα τι παραγογις ανέκυν σο κράτος“ κε ο Λένιν κιτάζοντασ με αφτο τον τρόπον τα κοπερατιδικα επιχιρίσις επικιρον, ότι τα κοπερατιδικα επιχιρίσις κι διαφέρνε ασα επιχιρίσις τα σοσιαλιστικα.

Αετς έλεγεν ο Λένιν για τα κοπερατιδικα επιχιρίσις γενικα. Μιποσ κεν ολοφάνερον, ότι με αφτο το μεγάλον τιν θάσιν επορι να λέχκετε το ίδιον για τα κολχόζια τέμέτερον τι περιόδου; Κε μετακσι άλον, με αφτο εκσιγίστε το ότι ο Λένιν λογαριαζ το „απλυν το μεγάλομαν τι κοπεράτσιασ“ σα υσλόθιασ-εμυν „ίσον με το μεγάλομαν τι σοσιαλιζμυ“.

Ελέπετε ότι, ο ρίτορασ πυ ανέφερα, διςφιμίζοντασ τα κολχόζια επίκεν πολα τρανον λάθος απέναντι σον λενινιζμον.

Κε ασάφτό το λάθος πιγαζ κε το άλο λάθος-ατ— σχετικα με τον τακσικον αγόναν σα κολχόζια. Ο ρίτορασ έξογράφικεν αετς ζοιρα τον τακσικον αγόναν σα κολχόζια, όστε επορι να νυνιζ κανις, ότι ο τακσικος αγόνασ σα κολχόζια κι διαφερ ασον τακσικον αγόναν εκσ ασα κολχόζια. Κε κιάλο πολα ακόμαν, επορι κανις να νυνιζ, ότι ο τακσικος αγόνασ σα κολχόζια γίνετε κιάλο εκλιροσ. Αλοστε, μόνον ο ρίτορασ τιναν ανέφερα κεν αμαρτολοσ σάφτο το ζίτιμαν. Ι φλιαρία για τον τακσικον αγόναν, το τσάιγμαν κε κόιγμαν για τον τακσικον αγόναν σα

κολχόζια εν το χαρακτηριστικον ι γραμι για ολτε τι „αριστερος“ τι κνιχτίδες-εμν. Κε το πλέον κομικον εν εκίνο, ότι αφτιν ι κνιχτίδες „ελέπνε“ τον τακσικον αγόναν εκι, όπου σχεδον καθόλυ κ'εβρίετε, ενο κ'ελέπνατο εκι, όπου εβρίετε κε υπερχιλιζ. Εβρίονταν στιχία τακσικυ αγόνα σα κολχόζια; Νε, εβρίονταν. Κέπορι παρα να εβρίονταν στιχία τακσικυ αγόνα σα κολχόζια, εαν εκι διαφιλάγνυταν ακόμαν τα απομινάρια τι ατομικιστικις ίτε ακόμαν κε τι κυλάκικις ιδεολογίας, εαν εκι εβρίετε ακόμαν κάπιον ανισότιτα.

Επορί-μι να λέχκετε, ότι το τακσικον ο αγόνας σα κολχόζια έχι το ίδιον τιν σιμασίαν με τον τακσικον τον αγόναν εκε ασα κολχόζια; Οχι, κν γίνεται. Κε ατυκα ίσα-ίσα κρατι το λάθος τι „αριστερον“ φρασεολόγον-εμν, ότι κ' ελέπνε αφτο τιν διαφοραν. Ντό σιμεν τακσικον αγόνας εκε ασα κολχόζια, πριν να σχηματίονταν τα κολχόζια; Αφτο σιμεν — αγόνας εναντίονσον κυλάκον, πυ έχι τα εργαλία κε τα μέσα τι παραγογις, κε σκλαβον τιν εφτοχολογίαν με τιν βοίθιαν αφτονον τον εργαλίον κε τον μέσον τι παραγογις. Αφτο ο αγόνας παρυσιαζ αγόναν όχι για ζοιν, αλα για θάνατον. Ντό σιμεν όμως τακσικος αγόνας σιν πάζαν τι κολχόζιον; Αφτο, προτ' απόλα, σιμεν, ότι ο κυλάκον εκατατσακόθεν κε εστερίθικεν (λιςσον) τα εργαλία κε τα μέσα τι παραγογις. Αφτο, εκ δεφτέρυ, σιμεν, ότι ι εφτοχι κε ι μεσεί ενόθαν σα κολχόζια σιν πάζαν τι κινονικοπίσις τον βασικον εργαλίον κε μέσον τι παραγογις. Κε αφτο, επιτέλυς, σιμεν, ότι αδακα ι δουλία εν για τον αγόναν ανάμεσα σα μέλι τι κολχόζιον, αςυς οπίυς μερικι ακόμαν κ ελεφθερόθαν ασα ατομικιστικα κε

κυλάικα απομινάρια κε φροντίζνε να εποφελίουνταν το καμπιον τιν ανισότιταν σε κολχόζια για το όφελος-ατυν, ενο ι αλ επιθιμυν να διέχνε ασα κολχόζια αφτα τα απομινάρια κε αφτο τιν ανισότιταν. Μίπος κ' εν ολοφά- νερον, ότι μόνον ι τιφλι κ' επορυν να ελέπνε τιν διαφοραν ανάμεσα στον τακσικον αγόναν σιν πάζαν τι κολχοζίον κε ανάμεσα στον τακσικον αγόναν εκσ ασα κολχόζια;

Θα έτον λάθος να νυιζ κανις, ότι αφυ ίνε δογμε- να κολχόζια, εδόχταν κε όλια τα χριαζόμενα για το χτίσιμον τι σοσιαλιζμυ. Κε κιάλο μεγαλίτερον λάθος θα έτον να νυιζ κανις, ότι τα μέλι τι κολχοζίον υζζε εμετετράπαν σε σοσιαλιστας. Οχι ακομαν θα εν ανάνκι να δυλεβομε πολα για να μετασχιματίζομε τον χορέτεν-κολχόζνικον, να διορθόνομε το ατομικιστικον τιν ψυχολογίαν-ατ, να εφτάματον καθεαφτυ τι σοσιαλι- στικις κινονίας. Κε αφτο θα γίνετε ατόσον αглиγορότερα, όσον γλιγορότερα τα κολχόζια θα μιχανοπιούνταν, όσον αглиγορότερα θα τραχτοροπιούνταν. Αλόμος αφτο καθόλυ κι ολιγοστεβ τιν σιμασίαν τι κολχοζίον οσαν μοχλυ τι σοσιαλιστικυ μετασχιματιζμυ τι χορι. Το μεγάλο ι σιμα- σία τι κολχοζίον ένκιτε ίσα-ίσα σ' αφτο, ότι τα κολχό- ζια παρυσιάζνε το βασικον τιν πάζαν για τιν χρεισιμο- πίισιν μιχανον κε τραχτορίον σιν γεοργίαν, ότι αποτε- λυν το βασικον τιν πάζαν για τον μετασχιματιζμον τι χορέτα, για μεταδύλεμαν τι ψυχολογίας-ατ σε πνέβμαν τι προλεταριακυ σοσιαλιζμυ. Ο Λένιν ίχεν δίκεον ονταν έλεγεν:

„Ι δυλία τι μεταδυλέματος τι μικρυ γεοργυ, τι μεταδυλέματος όλεν τι ψυχολογίας κε τον

εινιθίον-ατ εν δουλία, το οπίον χριάσσετε πολλα γενεας. Μόνον το ιλικον ι θάσι, ι τεχνικι, ι χρισμοπίσι τριχτορίον κε μιχανον σιν γεοργίαν σε μαζικον κλίμακαν, ι ιλεχτροπίσι σε μαζικον κλίμακαν επορου να λίνε αφτο το ζίτιμαν σχετικα με τον μικρον γεοργον, να εκσιγιένε, σαν να λεγόμε, όλεν τιν ψειχολογίαν-ατ“.

Πίος επορι να εφτάι ινχιαρ, ότι τα κολχόζια ίνε ισα-ίσα εκίνο ι φόρμα τι σοσιαλιστικυ νικοκίριυ, μέσον τυ οπίυ επορου μόνον τα εκατομίρια ι μικρογεοργι να προσκολύνταν σα μιχαναίς κε τα τράχτορια, οσαν σε μοχλυσ τι νικοκίριακισ ανίπσοσις, οσαν σε μοχλυσ τι σοσιαλιστικισ αναπτικσις τι αγροτικυ νικοκίριυ;

Ι „αριστερι“ φρασεολόγι-εμυν ενέσπαλαν όλια αφτα. Ενέσπαλεν-ατα κε ο ρίτορας-εμυν.

6. ΤΑ ΤΑΚΣΙΚΑ ΠΡΟΟΔΥΣ (ΖΤΒΙΓ) ΚΕ Ι ΣΤΡΟΦΙ ΣΙΝ ΠΟΛΙΤΙΚΙΝ ΤΙ ΚΟΜΑΤΟΣ.

Κε επιτέλους, το ζίτιμαν για τα τακσικα προόδυς κε τιν επίθεσιν τι σοσιαλιζμυ εναντίον σα καπιταλιστικα στιχία τι χορι.

Το χαραχτιριστικον ι γραμι τι δουλίās-εμυν σο τελεφτέον τον χρόνον ένκντε σο εκσνς, ότι εμνς, οσαν κόμαν, οσαν σοβζτικν εκσυσία: α) έπλοσάμε τιν επίθεσιν ςόλεν το μέτοπον εναντίον σα καπιταλιστικα στιχία τι χορι, β) αφο το ι επίθεσι εδόκεν κε εκσακολυθα να δι, όπορ εν γνωστον, τσνπ χεροπιάστα ψετικα (παλαζζίτελννε) αποτελέζματα. Ντο ςμεν ατο. Ατο ςμεν, ότι ασν πολιτικν τι περιοριζμυ τον εκμεταλεφτικον τάρεον τι κυλακίον επέρασαμε ςν πολιτικν τι λιχθιτάτςιας τι κυλακίον οσαν τάκςνς. Ατο ςμεν, ότι επίκαμε κε εκσακολυθόμε να εφτάμε έναν ασα αποφασιστικα στροφας ςόλεν τιν πολιτικίν-εμυν.

Υς τον τελεφτέον κερον το κόμαν έστεκεν ςν ποζίτςιαν τι περιοριζμυ τον εκμεταλεφτικον τάρεον τι κυλακίον. Εν γνωστον ότι αφο το ι πολιτικν ανεκνρίχτεν ακόμαν σο 8-ον ςινέδριον. Αφο το ι πολιτικν ανεκνρίχτεν εκ νέυ σο έμπαζμαν τι νεπ κε σο 11-ον ςινέδριον τυ κόματος. Ολ ενθιμόνταν το γνωστον γράμαν τι Λένιν ςον Προσπραζζένσκι (1922), όπο ο Λένιν εκνέυ επνστρεφ σο ζίτιμαν ότι χριάσκετε να εφαμόσκετε ίσα-ίσα τίότον πολιτικν. Κε επιτέλους, αφο το ι πολιτικν επικνρό-

θεν σο 15-ον ζινεδριον τι κόματος-εμυν. Κε αφτο τιν πολιτικιν εφάρμοζαμε υς το τελεφετέον τον κερον.

Ετον ορθον αφτο ι πολιτικι; Νε, έτον πάρα πο-
λα ορθον. Επόρναμε προ πέντε ίτε προ τρία χρόνια
να εφτάμε τυτόν επίθεσιν εναντίον ζι κυλακς; Επόρ-
ναμε ατότε να λογαριάζομε ότι θα επιτιχεν αφτο ι
επίθεσι; Οχι, κ'επόρναμε. Ατο θα έτον πάραπολα επι-
κίνδινον αθαντιυριζμος. Επιδι χορις άλλο θα απετίχεναμε
κε άπακς θα απετίχεναμε, θα εδινάμοναμε τα ποζίτσιας τι
κυλακίον. Γιατί; Επιδι ατότες κ'ίχαμε σο χορίον εκίνα
τα στiriγματα, όπος εν το πλατιν διχτ τι σοβχοζίον
κε κολχοζίον, ζα οπία απαν να επόρναμε κε εβασίςκυ-
μες σο αποφασιστικον τιν επίθεσιν εναντίον ζι κυλακς.
Επιδι ατότε κ'ίχαμε το μινκιν να αντικαταστένομε το
καπιταλιστικον τιν παραγογιν τι κυλακ με το σοσιαλι-
στικον τιν παραγογιν, όπος εν τα σοβχοζία κε κολχοζία.

Σα 1926/27 το ζινοδιεδικο-τροτσκιστικον ι αντι-
πολίτεπσι πολα επολέμεζεν να επιβαλ σο κόμαν τιν
πολιτικιν τι επίθεσις εναντίον ζι κυλακς. Το κόμαν
κ'επίγην ζάφτο τιν αθαντιύραν, επιδι το κόμαν έκσερεν,
ότι ι σοβαρι ανθρωπ κ'επορουν να επιτρέπνε ζον εαφτόν-
ατυν το πεγνιδ με τιν επίθεσιν. Ι επίθεσι εναντίον ζι
κυλακς εν ζοβαρον δουλίαν. Αφτο ι επίθεσι κι γίνετε να
ανακατίετε με τεκλαμάτσιαν εναντίον ζι κυλακς.
Αφτο ι επίθεσι κι γίνετε να ανακατίετε με τιν
πολιτικιν τι τζαραπίζματος τι κυλακίον, το οπίον πολα
επολέμανεν να επιβαλ σο κόμαν ι ζινοδιεδικο-τροτσκιστικι
αντιπολίτεπσι. Το να εφτάι κανις επίθεσιν απαν ζι κυλακς,
αφτο ζιμεν να κατατσακον τι κυλακς κε να λικβιτάριατς
οζαν τάκσιν. Εικς αζάφτα τα ζκοπυς ι επίθεσι εν τεκλα-

μάτσια, τσαράπιζμαν, έφκερα λόγια, ότι άλλο θέλετε, κε μόνον καθέαφτυ πολςσεβίχικον επίθεσι, κεν. Το να εφτάι κανις επίθεσιν απαν σι κυλακς—αφτο σιμεν να προετιμάγετε για τιν δυλίαν κε να χτιπα τι κυλακς, κε να χτιπατς αετς, όστε άλλο να μι επορουν κε σκύνταν σο ποδαρ. Αρ αφτο ονομάζομε καθεαφτυ επίθεσιν ειμς, ι πολςσεβιχι. Επόρναμε προ πέντε ίτε προ τρία χρόνια να εφτάμε αγίχον επίθεσιν με υπολογίζμον σιν επιτιχίαν; Οχι κ'επόρναμε. Κε το ςοστον, ο κυλάκον εβγάλνεν ςα 1927 600 εκατ. πύτια ςιτάρ, κι ασάφτο τιν ςύμαν επίνεν εκςαγογιν με τον τρόπον τι θνετερεθένςκι ανταλαγς 130 εκατομ. πύτια. Αφτο εν αρκετα ςοβαρον δίναμιν, με το οπίον κ'επορι κανις να μι λογαριάετε. Κε πόσον εβγάλναν ατότε τα κολχόζια κε τα ςοβχόζιαμυν; Απαν αφκα 80 εκατομ. πύτια αςα οπία εβγάλναν σιν αγοραν (εμπορεβματικον ςιταρ) απαν-αφκα 35 εκατ. πύτια.

Κρίστέν ειςιν ι ίδι, επόρναμε-μι ατότες να αντικαταςτένομε το κυλάχικον τιν παραγογιν κε το κυλάχικον το εμπορεβματικον ςιταρ με τιν παραγογιν κε με το εμπορεβματικον το ςιταρ τι κολχοζιον κε τι ςοβχοζιον-εμυν; Φος φανερον, ότι κ'επόρναμε. Ντό σιμεν ςε αγίχα υςλόδιας να αναλαμβάνομε αποφαςιςτικον επίθεσιν εναντίον σι κυλακς; Ατο σιμεν ςα ςίγυρα ναποτιχεν κανις, να διναμον τα ποζίτςιας τι κυλαχίον, κε να απομεν χορις ςιταρ. Αχά γιατι κ'επόρναμε κε κ' έπρεπεν να αναλαμβάνομε ατότε επίθεσιν εναντίον σι κυλακς παρόλα τα αβαντυριςτικα τεχλαμάτςιας τι ζινοβιεβιχο-τροτςκιςτικις αντιπολίτεπςις.

Κε ατόρα; Πος ςτεκ ατόρα ι δυλία; Ατόρα έχομε αρκετον ιλικον θάςιν για να χτιπόμε τι κυλακς, να κατατςακό-

νομε τιν αντίστασιν-αυτν, να λικδιτάροματς οσαν τάξει κε να αντικαταστένομε τιν παραγογίν-αυτν με τιν παραγογιν τι κολχοζίον κε τι σοβοχοζίον. Εν γνωστον, ότι σο 1929 ι παραγογι ζιταρι σα κολχόζια κε τα σοβοχόζια αποτελύσεν όχι ολιγότερον απο 400 εκατομ. πύτια (κατα 200 εκατομ. πύτια ολιγότερον, παρα το γενικον ι προτύκσια τι κυλάκιου νικοκίριύ σα 1927). Παρακάτο εν γνωστον, ότι σο 1929 τα κολχόζια κε τα σοβοχόζια εδόκαν παραπαν απο 120 εκατομ. πύτια εμπορεβματικον ζιταρ (διλαδι παραραν απότι εδόκεν ο κυλάκς σο 1927). Κε επιτέλυς εν γνωστον, ότι σο 1930 το γενικον ι προτύκσια τι κολχοζίον κε τι σοβοχοζίον θα αποτελι όχι ολιγότερον απο 900 εκατομίρια πύτια (διλαδι παραπαν, απότι έτον το γενικον ι προτύκσια τι κυλακς σο 1927) κε θα δίγνε εμπορεβματικον ζιταρ όχι ολιγότερον απο 400 εκατομίρια πύτια (διλ. ασίνκριτα περισότερα, παρόσον ο κυλακς σα 1927).

Αχα πος στεκ ατόρα ι δουλία ε'εμας, σίντροφι.

Αχά ντό προχόριμαν τι τακσικον δινάμειον εγέντον ε'εμας σο τελεφτέον τον κερν.

Ατόρα, όπος ελέπυτε, έχομε ιλικον πάζαν για να αντικαταστένομε το κυλάκιον τιν παραγογιν με τιν παραγογιν τι κολχοζίον κε τι σοβοχοζίον. Αχά γιατι ι επίθεσι-εμυν απαν ει κυλακς έχι ατόρα αναμφίβολον (συφεσύζκον) επιτιχίαν. Αχα πος πρέπ' να γίνετε ι επίθεσι εναντίον ει κυλακς,εαν ομιλα κανις για πραγματικον επίθεσιν, κε κι περιορίζεκετε με έφκερον τεκλαμάτσιαν εναντίον ει κυλακς.

Αχα γιατι επέρασαμε σο τελεφτέον τον κερν ασιν πολιτικιν τι περιοριζιμυ τον εκμεταλεφτικον τάξεον τι

κυλακίον εις πολιτικὴν τὴν λιβιδιτάτσιας τὴν κυλακίον
οσαν τάκσις.

— Κι ατόρα, πός θα γίνετε με τὴν πολιτικὴν τὴν
ρασκυλάτσειβανίας· επορί-μι να αφιν κανίς να γίνετε ρασκυ-
λάτσειβανία σα ραγιόνια τὴν συμπαγίς κολεχτιβιζάτσιας —
εροτον ασ'όλια τα μερόδες. Κομικον ερότις. Κ'εγίνυτον
να αφίνομε τὴν ρασκυλάτσειβανίαν, ενόσο έστεκαμε εις
άποψιν τὴν περιορίζου τὴν εκμεταλεφτικον τάσεων τὴν κυλα-
κίον, ενόσο κ'ίχαμε το μινκιν να αντικαταστένουμε το
κυλάκικον τὴν παραγογιν με τὴν παραγογιν τὴν κολχοζίον
κε τὴν σοβοζίον. Ατόρα όμως; Ατόρα ἡ δουλία εν άλις
λογίς. Ατόρα έχουμε το μινκιν να εφτάμε αποφασιστικον
επίθεσιν εναντίον τὴν κυλακίς, να κατατσακόνουμε τὴν αντί-
στασιν-αυτὴν, να λιβιδιτάρουματς οσαν τάκσιν κε να αντι-
καταστένουμε τὴν παραγογίν-αυτὴν με τὴν παραγογιν τὴν
σοβοζίον κε κολχοζίον. Ατόρα ἡ ρασκυλάτσειβανία γίνετε
ασα ἴδια τα εφτοχο-μεεέα μάζας, τα οπία πραγματοποιῶν
τὴν συμπαγί κολεχτιβιζάτσιαν. Ατόρα ἡ ρασκυλάτσειβανία
σα ραγιόνια τὴν συμπαγίς κολεχτιβιζάτσιας υζζε κεν απλον
δικιτικον μέτρον. Ατόρα ἡ ρασκυλάτσειβανία εκὶ αποτέλι
αδιάσπαστον μέρος τὴν σχηματίζου κε τὴν ανάπτυκσις τὴν
κολχοζίον. Αχά γιατί εν κομικον κε όχι σοβαρον να λεί-
κανίς ατόρα πολλα για τὴν ρασκυλάτσειβανίαν. Ονταν πέρνε
το κίφαλ κὶ κλέγνε τὰ μαλία.

Κε όχι ολιγότερον κομικον εν το άλλο ἡ ερότις:
γίνετε να αφίνομε τον κυλάκον σο κολχοζ; Βέβεια κὶ
γίνετε να αφίνοματον σο κολχοζ. Κι γίνετε επιδι εν
άσπονδός (ζακλιάτι) εχθρος τὴν κολχοζικίς κίνις. Εθαρὸ
πος αφο εν ολοφάνερον.

7. ΣΙΜΠΕΡΑΖΜΑΤΑ

Αχα, ζίντροφι, εκς βασικά ζιτίματα, πλάι ασα οπία κ'επορι να διαθεν το θεωριτικον ι εργασία τ'εμέτερον τον αγράρικον-μαρξιστον.

Ι σημασία αφτον τον ζιτιμάτον πρότα απόλα ένκιτε ε'αφτο, ότι το μαρξιστικον ι επεκσεργασία-των δι το μινκιν να κσεριζόνταν ασιν ρίζαν κάθε ίδυς κε όλια τα πυρζυαζικα θεωρίας, τα οπία ταυτέφκυνταν—χιατο εν εντροπι για εμας—αε'εμέτερον τι ζιντροφς-κομμουνιστας, κε μολίνε τα κιφάλια ει πραχτικός-εμυν. Κε ομος προπολυ έπρεπεν να κσεριζόνταν αφτα τα θεωρίας κε να είρκυνταν μακρα.

Επιδι μόνον ζον αμίλιχτον αγόναν με αφτα τα θεωρίας επορι να τρανιν κε να δυναμον το θεωριτικον ι εκέπει τι αγράρικον-μαρξιστον.

Κε επιτέλως ι σημασία αφτον τον ζιτιμάτον ένκιτε ε'αφτο, ότι δίγνε νέον όπσιν εα παλσα προβλίματα τι ικονομικις τι μεταβατικις περιόδου.

Με νέον τρόπον βάλλετε ατόρα το ζίτιμαν για το νεπ, για τα τάκσις, για τα κολχόζια, για τιν ικονομικιν τι μεταβατικις περιόδου.

Με νέον τρόπον βάλλετε ατόρα το ζίτιμαν για το νεπ, για τα τάκσις, για τα κολχόζια, για τιν ικονομιν τι μεταβατικις περιόδου Πρεπ να κσεσκεπάςκετε το λάθος εκινον, πυ λογαριάζνε το νεπ οσαν ιποχόρισιν κε μόνον οσαν ιποχόρισιν. Σιν πραγματικότιταν ο Λένιν

ακόμαν σο έμπαζμαν τυ νεπ έλεγεν, ότι το νεπ κ'εξαν-
τλίετε με τιν υποχόρισιν, ότι το νεπ ζιμεν εντάμαν με
τατο προετιμασίαν για νέον αποφασιστικον επίθεσιν απαν
σα καπιταλιστικα στιχία τι πολιτίας κε τι χορι. Πρεπ
να κσεσκεπάσσετε το λάθος εκινον, πυ εθαρον, ότι το
νεπ χριάσσετε μόνον για τιν σίνδεσιν ανάμεσα σιν πολι-
τίαν κε σο χορίον. Εμας χριάσσετε όχι το κάθε ίδου
σίνδεσι ανάμεσα σιν πολιτίαν κε σο χορίον. Εμας χριά-
σσετε-μας τιύτον σίνδεσι, το οπίον εκσασφαλιζ τιν νίκιν
τι σοσιαλιζμου. Κε εαν βαστόμε το νεπ, εφτάμκτο επιδι
ιπιρετα σο έργον τι σοσιαλιζμου. Κε όταν θα σταματα
να ιπερετα σο έργον τι σοσιαλιζμου, θα στίλοματο σον
διάβολον. Ο Λένιν έλεγεν ότι το νεπ έμπεσεν σα σοβαρα
κε για πολα κερον. Αλα καμίαν κ'έλεγεν, ότι έμπεσεν
για πάντα.

Πρεπ επίσης να εμπεν το ζίτιμαν για τιν εκλαί-
κεψιν τι μαρξιστικισ θεωρίας τι αναπαραγογισ. Πρεπ
να επεκσεργάσσετε το ζίτιμαν για τιν κατάστροσιν τι
ισολογιζμου (παλανς) τι λαικου νικοκίριυ εμυν. Εκίνο ντο
εδιμοσίεψεν το Κεντρικον το Στατιστικον ι Διέφθινσι
(Ц.С.У.) σα 1926 οσαν ισολογιζμον τι λαικου νικοκίριυ,
εν όχι ισολογιζμος, αλα πεγνιδ με τα αριθμυς. Επίσις
κεν κατάλιλον για τιν δουλίαν ι τρακτόφκα τι Παζάρουφ
κε Γρόμαν για το πρόβλιμαν τι ισολογιζμου τι λαικου
νικοκίριυ

Το σχίμαν τι ισολογιζμου τι λαικου νικοκίριυ τι
ΕΣΣΔ έχνε χρέος να επεκσεργάσκονταν-ατο ι επανάστα-
τικι μαρξιστε, εαν γενικα θέλνε να καταπιάσκονταν με
τιν επεκσεργασίαν τον ζιτιμάτον τι ικονομικισ τι μετα-
βατικισ περιόδου.

Θα έτον καλον, εαν τ'εμέτερον ι μαρξιστε- ικο-
νομολόγι εκσιχόριζαν ιδιέτερον γρύπαν ραπότνικον για
να επεξεργάσκυνταν τα προβλίματα τι ικονομικις τι
μεταβατικις περιόδου σο νέον τιν παστανόφκαν-ατυν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΙΜΗ 5 ΚΟΠ.

ЦЕНА 5 КОП.

7

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ